

KONSZTANTYIN KINCSEV
Végnapok gyermekei

(2016)

Lomha füst, sűrűbb napról napra,
Csípős köd vánszorgott utána,
Korom, hamu, az élet üszkei...
Béke van, végnapok gyermekei!

Egy éve, hogy a tűzvésznek vége,
Katakombákból kúszik föl az élet:
Félszeg küldöttek félszeg vágyakon,
Kik nem szálltak el halálos szárnyakon.

Kik előttetek éltek,
S nem hullt ki még a fényük,
Megáldják utatok,
Menjetez tovább – értük!
Ők biztatnak,
Hogy bírjátok, vigyétek:
Van még szerelem,
Óvjátok, mentsétek!

Mint mozi, a háború elsuhant,
Olvadt gömb, mely mint a kő zuhant:
A világ mocskos, vak szenvedélyei...
Béke van, végnapok gyermekei.